

Elof Westergaards juleprædiken

Taler

Elof Westergaard
Biskop over Ribe Stift

Dato

24. december 2023

Sted

Ribe Domkirke

Omstændigheder

PrædikentekstLukasevangeliet kapitel 2, vers 1-21 (Juleevangeliet)Salme121 Dejlig er jorden

Julen giver for mig at se netop plads til det er off-modern. Englene, ja en himmelsk hærskare, synger over markerne julenat, at nu er det barn født, som skal blive til glæde for den hele jord og alle mennesker. Englene synger, fortæller evangelisten denne sang, som lyder: ”Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag! Det er så englens sang, vi synger med på, når vi i det sidste vers i salmen Dejlig er jord, synger: Englene sang den, /først for markens hyrder; /skønt fra sjæl til det sjæl det lød:/ Fred over jorden! /Menneske, fryd dig;/ os er en evig frelser fød! (DDS 121,3). Tænk sig, i dag, i aften, i nat, synger vi sammen med englene, får lov til en kort stund at blive del af den himmelske hærskare, som lovpriser Gud. Vi synger med på ordene: Fred over jorden! /Menneske, fryd dig,/ os er en evig frelser fød! (DDS 121,3). Ikke at vi derved bliver til de rene engle, og at vinger vokser frem på vores rygge, men i fejringen af Jesu fødsel og i glæden over det lys, hans fødsel tænder i mørket, bliver vi del af det samme kor. Der er i det hele taget en samtidighed, som melder sig i aften, juleaften. En samtidighed på flere planer. Et er, at vi skal synge som englene julenat, sammen med dem, men et andet er, at der også er nogle spor, minder og erindringer, som toner frem med særlig styrke hos mange af os i aften. Det er som ansigterne på dem, vi holdt jul sammen med engang bliver særligt tydelige. Bedsteforældre, forældre, alle de, som nu er døde og borte, toner i alt fald frem for mig i dag. Juleaften er således en aften, hvor der både er plads til nærvær og en vis nostalgi. Den nu afdøde amerikanske kunstner og filosof Svetlana Boym skriver om nostalgis betydning og kalder den med et engelsk ord off-modern. Off-modern er ikke at være ude af trit med tiden, at leve tilbageskuende og dyrke fortiden, men det er at lade det, som følte og erfarede som godt, være med som et sideblik i nuet. Det handler altså ikke om at være enten traditionalist, kun at ville se tilbage og lade sig styre af længslen efter at genetablere det, som var. Offmodern betyder derimod, at man lader andet end

det rene accelerende nu fylde ens tilværelse. For Boym er der brug for en refleksiv nostalgi, som mennesket bærer med sig ind i nuet og ind i fremtiden. Julen giver for mig at se netop plads til det er off-modern. Julefejringen er ikke tilbageskuende, for vi synger jo sammen med englens julenat og fejrer jul sammen med dem, vi deler den med i aften, men julen kaster alligevel som hver en helligdag et sideblik ind i vores liv. Vi får lov til at være del af englens sang på marken julenat ved Betlehem og vi bærer de jul, vi har fejret gennem livet med os. Julen rykker os således ud af nuets acceleration og minder os om de dybeste lag i tilværelsen og om mulighedernes verden. Jeg ønsker således ikke min gamle jul tilbage, men bærer i taknemmelighed de gamle med og lever af det ord, som siger til mig, at det er nu det sker. Det lille barn fødes nu julenat. Glædelig jul! Amen

Kilde

ribestift.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prædiken

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elof-westergaards-julepraediken>